

Sveiki. Ja neko nejaucau tad aptuveni 25 gadi atpakaļ jūsu lekcijās dzirdēju tādu izteiktu domu, ka Latvija nākotnē varētu tikt sadalīta divās daļās ar robežu pa Daugavas upi. Vai jūsuprāt tāds scenārijs vēl joprojām varētu īstenoties, kādi tam varētu būt iemesli un kādas būtu sekas? Paldies un veiksmīgu dienu.

Īsā atbilde Rodrigo par to “ka Latvija nākotnē varētu tikt sadalīta divās daļās ar robežu pa Daugavas upi”.

Tā ir.

Laiks – (*pārmaiņas*) notiek ātrāk, kā var “ar spalvu aprakstīt un pasakā izstāstīt”. Sākumā domāju dot Jūsu jautājumam atbildes pamata izpratni, bet darba gaitā tur viena nama pamatu vietā atklājās sen apraktas pilsētas, tautas un kontinenti, un zemūdens akmeņi.

“Kad lielgabali runā – tad mūzas klusē.” Veca patiesība, kura katram savā laikā un veidā ienāk mūsu visu dzīvēs. Nav noslēpums, ka mēs visi dzīvojam Jūdokrātijas Melu impērijā. Sākot ar **Jūdokrātijas Neredzamajiem** un viņu pakalpiņiem katrā “valdībā”, katrā “vietvarā” un “uzņēmumā”, komercijā, birojā, domē un padomē, katrā aģentūrā – **visur, kur ir kāds sakars ar naudu un ieņemamā stāvokļa izmantošanas iespējām to vairojot savā kabatā** uz citu apzagšanas, apmuļķošanas un paverdzināšanas rēķina – **visur sēž šis Melu impērijas radījumi**

–no cilvēces atkritumu bedrēm izlīduši **iznireļi** un Kangaru **spļāvienu laizītāji** – **Cilvēku sliktāko īpašību iemiesojumi.**

Uz savu **noziedzīgo grupējumu** interešu, netikumu un “vērtību” bāzes viņi **sagudro, saskaņo un savieno** (*tas ir tas, ko sauc par sazvērestību – citiem nezināmo vienošanos par rīcību*) savas labklājības pamatus - “normas”, “noteikumus” un “Likumus”, ar kuriem paverdzina, apmuļķo vai vājos piespiež uzlaižīt savus spļāvienus un tā pievienoties savām bandām par to zemākajiem pasūtāmajiem. Tās pašas sliktākās īpašības, kuras vada Jūdokrātijas Melu impērijas Neredzamos, valda katru, katrā viņu varas stāvā esošo līdz pat zemākajam pašlabumu meklējošajam drankim **Ķeņčelendā.**

- **Mēs esam Jūdokrātijas apsēsto pārvaldītā pasaulē.**
- **Mēs pārdzīvojam Jūdokrātu Melu Impērijas okupācijā.**

Tā nu arī man nācās piedzīvot tādu kārtējo Jūdokrātu “čiganizēto” **Ķeņčelendas radījumu** (*šoreiz namu “apsaimniekotāju” – iedzīvotāju izlaupītāju*) uzbrukumu, kurš mani ir izrāvis no tās **domu tīrības neskartības, kurā vēroju Laiku dabu.** Žīdi laupa ar naudas varu, bet čigāni ar melu runu spēku. Meļi apvienojas “čigānu” vietvaru domēs, “kultūras centros” un partijās, “namu apsaimniekotājos” ar ievirzi uz kriminālu darbību. Vēl kādu laiku nāksies ar tiem pacīnīties un atgūties līdz varēšu atgriezties pie iesāktā darba.

- **Jūdokrāti ar savu pakalpiņu, iznireļu un splāvienu laizekļu rokām sēj, uztur un vairo naidu.**
- **Naida sēklas pāraug sabrukumā.**
- **Tagad ir sējuma pļaušanas laiks.**
- **Ko neprātā sēja Ūņči un Kangari, to tagad pļauj viņu mantinieki.**

Tā nu īsā atbilde ir tāda, ka **Laikam esot, notiek redzamas izmaiņas**. Redzam, ka tā saucamās “valdības” ieņem aizvien slimāki (*idiotiskāki*) radījumi un sabalso arvien slimākus (*idiotiskākus*) **Jūdokrātu diktētos** “lēmumus”. Vispārējais sabrukums un pagrimums (*čiganizēšanās*) pieņem aizvien lielākus apmērus un plašumus. (*Katrā zemē darbojas svešinieki – katra Jūdokrātu paverdzinātā zeme tiek atsvešināta no tautas, kultūras un vēstures.*)

Ja gribam zināt nākošo plaisu vietas, tad jāskatās kur iemājo vislielākais naidis, vislielākā peļņas kāre, **kur ir naida naudas nesēji un izplatītāji**, kur ir tie, kuri cerēja uz “lielajām” naudām.

- **Destrukcija iet pa naudas plūsmu, apsēstības, vāja prāta un naida izvirdumu līnijām.**

* * *

Lai saprastu jautājuma būtību, ir jāzin pielietoto jēdzienu saturs un tā izpratne, ir jārunā vienā valodā un runātajai (*dzirdētai*) ir jābūt tik BAGĀTAI, lai tajā varētu izteikt un dzirdēt Īstenībai atbilstošu, vai no citām valodām aizgūtu jēdzienu dabu – satura plašumu un dziļumu.

Nupat “vienmēr pirmā” svētdienas “greizajos ratos” kāda (*no angļu valodīgās pasaules atbraukusi*) kundzīte – “skolas somas” aktīviste stāstīja, ka izlokšņu (*vietrunas veidu*) daudzums dodot valodas bagātību. Varēja dzirdēt kā viņai nepatīk literārā valoda. Tobrīd, kad viņa no savas izlokšnes pārgāja uz literāro valodu, varēja dzirdēt viņas runas angļisko “izlokšni”. Kundzītes prāt valodas bagātība ir tajā, cik daudzās dažādās “mēlēs” savā vietējā tirgū “Ūņčelendas” iedzīvotāji var nopirkt savu dienišķo desu, maizi un biezpienu, cik dažādi var savstarpēji aprunāties, apdziedāties, apsaukāties un apcalties. “Skolas somas” kundzīte nesaprot (*vai noliedz*), ka literālā valoda ir solis uz apziņas stāvokli, kurā var apvienoties labā, cēlā un taisnīgā – vienojošā veidošanai.

- **Jau senie zināja, kas sevī sašķēlies, tas pastāvēt nevar.**
- **Kas sakrālajā – Debesīs vienots, tas uz zemes – profānajā nav šķirams.**
- **Visa profānajā esošā saknes ir sakrālajā.**
- **Valodas bagātība mērāma ceļa platumā no profānā uz sakrālo.**
- **Valodas bagātība ir tās spējā izteikt, ietilpināt, dzirdēt un jaunveidot profānās un sakrālās Zinātnes saturu.**
- **Valodas bagātība ir tās spējā nest Radītāja dāvanas saviem draugiem – Filosofiju, filosofisko domu plašumu, ietilpību un skaidrību.**

- Valodas bagātība ir Filosofiskās izglītības iespēju esamībā.

Kāpēc es tā par “skolas somas” kundzītes “valodas” bagātību? Tāpēc, ka:

- Kas nav vienots, tas nevar tikt sadalīts.
- Nevienā izloksnē, arī literārajā Ķeņčelendas valodā nav vārda - jēdziena, ar kuru izteikt sakrālās saknes, kuras veido to vienotību, kuru kādi ārēji spēki (*Jūdokrātija*) vai iekšējie “čigāni” var sašķelt.
- Bez tāda vārda- jēdziena nav redzams un saprotams virziens no profānā uz sakrālo, no individuālā (*pagrimstošā*) uz vienojošo (*augšupvedošo*).
- Bez tāda vārda - jēdziena nav saprotami tagad politoloģijā lietoto jēdzienu maldinošie kropļojumi un tāpēc nav iespējami to labojumi – izeja no maldiem.
- Bagātās valodas ir tāds vārds ar tā aspektu diferenciācijām.

Es rakstu par vārdu - jēdzienu, ar kuru savu “zemi” (*tēvzemes un dzimtenes sintēzi*) apzīmē **to mīlošie** iedzīvotāji kā profānajā un sakrālajā esošās pasaules daļu, tās saistībā ar iedzīvotāju dvēseles stāvokļiem pagātnes, tagadnes un nākotnes **Kultūrā, Vēsturē, Vīzijās, Pienākumos** un no tiem izrietošajā **Atbildībā** par tā visa saglabāšanu, dzīvi un nešanu nākotnē. Tas ir vārds- jēdziens, kurš ietver “zemes”, iedzīvotāju, Kultūras, Vēstures, Vīzijas, Pienākumu un Atbildības vienotību, kā arī visu šīs “zemes” iedzīvotāju vienotību “zemes”, Kultūras, Vēstures, Vīzijas, Pienākumu un Atbildības redzējumā un sapratnē.

- Tas sevī ietver “zemes” iedzīvotāju vienprātību.
- Tad, kad sakrālajā pasaulē kādai “zemei” parādās tāda jēdziena sēkla, tad tā šīs “zemes” iedzīvotāju vienprātībā izaug par jēdzienu, kuru var ietērt tādā vārdā.
- Tad tur, kur ir tāds vārds - jēdziens, var redzēt literārās valodas radošo, bet izlokšņu graužošo profāno darbību.
- Visur tur, kur traucē Vienprātību un Vienotību, tur izceļ valodu un izrunu (*izlokšņu*) atšķirības.
- Visur tur, kur sāk šķelšanu vai esošā iznīcināšanu, to sāk ar valodas devalvāciju, kropļošanu un atšķirīgā izcelšanu.
- Nav tur tautas, kur nav vienprātības, kur katrs cenšas runāt savā “valodā”, kur katrai paaudzei ir sava “valoda”, kur ārzemnieciskais ir vērtību mērs.

Peļņaskārā vienpatņa - Ķeņča šaurajā prātiņā nav ietilpināms redzējums un sapratne tam plašajam, kas sevī apvieno planētas kopumu, “zemes” vietu tajā, tās vēsturi, Kultūru un iedzīvotāju apzināto sadarbību ar to. Tādēļ Ķeņčelendiešu valodā nav tā, **ko mēs, to zinot no citu tautu valodām, varam nosaukt par “Saturvārdu”**. Es varētu tādu šejieniešiem izdomāt, bet viņiem tas neko neizteiktu, paliktu nesaprotams, nevajadzīgs un nelietots.

- Mēs saprotamies mums kopīgā apmērā.

- **Otram var iedot to, kam ir vieta viņa apziņā.**

1. turpinājums...

Tomēr, ejot pakāpenisku jau zināmu (*dzirdētu*) saistīto jēdzienu darbības ceļu, mēs varam nonākt pie “Saturvārda” darbības izpausmēm. Mums jāsāk ar to, ka “Saturvārds” izsaka šo augstākā mērā saprasto, izjusto un dzīvoto visplašāko kopību – **pilnīgu pretmetu nošķirtībai individuālisma šaurībā – ķeņcismā**. Tajā pat laikā mums jāapzinās, ka tagad visi šie jēdzieni ir sajaukti, sameloti un to iekšējā jēga ir sagrozīta - ir nomainīts jēdzienu saturs. Tāpēc nepietiek ar to nosaukšanu un izkārtošanu darbības loģikā (*domas plūsmas kārtībā*). Mums jāatgādina šo jēdzienu īstais saturs. Nevaram teikt “patiesais” tāpēc, ka patiesība katram sava, no viņa apziņas darbības izrietoša, bet Īstenība visiem viena.

- **Tad, kad “vienmērpirmā” radiobalsis jūs aicina uz klausīt “tikai patieso ziņu”, tad jāatceras, ka tā ir tikai un vienīgi “vienmērpirmā” saimnieku diktētā “patiesība”, kāda tā izriet no viņu apziņu interešu diktātā.**

- **Tomēr katra aita klausā sava gana balsij.**
- **Tāpēc katrs uzklausa un par patiesu atzīst to, kas atbilst viņa dabai.**

Viss radošais vienmēr sākas visradošākajā, visaugstākajā un visplašākajā – Kosmiskajā. Kosmiskais un radošais Mūsu realitātē ienāk caur Kultūru.

- **Kultūra ir Kosmosa radošās darbības un uzbūves principiem atbilstoša apziņas uzbūve un darbība Cilvēkā.**

Te nekādā gadījumā nedrīkst ļauties divkājaino iznirēju un laizekļu meliem tajā un tad, kad viņi par Kultūras saturu uzdod subkultūru un savu slimo dvēseļu darbības atkritumus.

Kultūra nes augstāko iespējamo dvēseles sakārtotību – ierobežotību profānajā un atvērtību Sakrālajā. Caur tādu disciplīnu (*Kultūra ir disciplinētība*) Cilvēka dvēslē ienāk visaptverošākais radošās darbības pamats – Labvēlības un Pateicības sintēze – Harmonija, kuru mēs pazīstam kā aseksuālu beznosacījuma Mīlestību. Aseksuāla, beznosacījuma, bezpersoniska Mīlestība ir Kosmosa Radošās darbības Sievišķā Sākotne, bet Gribas Radošā Doma ir Vīrišķā Sākotne. Šo abu Sākotņu darbība Cilvēka Kultūrā veido “Saturvārda” saturu. Iekšējais **saturs** ir tas, kas **saturs** kopā ārējās formas elementus.

No “Saturvārda” izriet Dzimtenes Mīlestības un Tēvzemes jēdzieni un to saturs, darbība.

- **Reāls ir tikai tas, kas kaut kā darbojas.**
- **Darbība atklāj katra īsto dabu.**

Dzimtenes jēdzienā nav robežu dabas. “Saturvārds” nāk no antīkā Cilvēka Filosofiskās pasaules uztveres, kurā Radītājs nav atdalāms no sava radījuma un tā darbības. Tāpēc Zemes Māte nav atdalāma no Zemes, Zeme no katras sievietes – Mātes un tā no sava bērna. **Zemes Māte ir visur Zemē, katrā Mātē un tās bērnā.** Dzimtenes nav bez Mātes un

bez bērna. Ja nav bērna tad nav viņa dzimtenes. **Bērna esamība rada Dzimtenes jēdziena saturu – Māti, Zemi, Zemes Māti, kuru visu triju kopums mums dod Dzimtenes jēdziena saturu.** Katram bērnam Dzimtene ir viņa Māte, Zeme un Zemes Māte (*kā tās visplašums*), kurā Zeme un bērna Māte ir Zemes Mātes šaurāki aspekti.

Katram bērnam viņa Māte ir beznosacījuma Mīlestības nesēja un saņēmēja, Zemes personifikācija un intuitīvi uztveramā Zemes Mātes klātbūtne. Caur Zemi un Māti bērns saņem Zemes Mātes viņam sūtīto Mīlestību. Tādā kārtā **jēdziens Dzimtene ir neatdalāms no Mīlestības jēdziena.**

Mīlot savu Māti, bērns mīl savu Zemi novietojumā uz planētas un planētu, kā tās Radītājas izpausmi. Katrs bērns ir Zemes Mātes Labvēlības plūsmas uztvērējs, uz kuru viņš, to noslēdzot – līdzsvarojot, atbild ar savu Pateicību.

No Dzimtenes un Dzimtenes Mīlestības esamības izriet to sintētiskā daļa – Tēvzemes jēdziens un ar to saistītā Atbildība, Ziedošanās tās labklājībai. **Tēvzemes jēdziens parādās tur, kur ir rūpes par Māti** – Dzimteni un, esot **Mīlestības** stāvoklī ar to, darbs tās labklājībai. Bērna **Pateicība** izpaužas rūpēs par Mātes – Dzimtenes labklājību.

Bērns Mātei, rūpēs par viņas labklājību, nes savu zinātkāri, darba spēju un prāta izaugsmi, sirdssiltumu, kas parādās viņa Mātei veltītā daba augļos. Mātei – Zemei vajadzīgs gādīga Cilvēka roku darbs – Zemes apstrāde un tās dāvāto augļu novākšana. Šos augļus Zeme Cilvēkam dāvā viņa iztikai. **Katrs Radītājs savu radījumu apgādā ar visu viņam vajadzīgo. Augstākā vajadzība ir kļūt – pieaugt par pilnvērtīgu Radītāja biedru – Radītāju.** Zemes Māte radīja Zemi kā vietu, kurā viņas bērni varētu augt par citu pasauli un planētu Radītājiem.

- **Katrs aug caur savu interešu, spēju un varas attīstību darbā, pienākumos un atbildībā.**
- **Par to runā un darbojas Dabiskās Tiesības.**

Tāpēc Māte – Zeme katram dod viņam piemērotu darba, pienākumu un atbildības daļu, kuru atalgo ar paveiktajam atbilstošajiem augļiem. Katram Cilvēkam ir tiesības uz pienākuma – izaugsmes (*izaugsme ir pienākums*) pildīšanu. No tā izriet **Cilvēka tiesības uz darbu.** Lai Cilvēks varētu strādāt, viņam ir vajadzīgs **viņa darbalauks. Cilvēkam viņa darbalauku dod** no vecākiem pārņemtās darba iespējas – zināšanas, sabiedriskās attiecības (*iekļaušanās “pasaulē” – ienākšana gaismā*) un tādejādi radītā viņa darba vajadzība – **Cilvēka darba derīgums.** Katram Cilvēkam, nākot “pasaulē” ir sagatavota viņa “vieta” tajā.

- **Vecāki savam bērnam atstāj tam sagatavotu darba vietu.**
- **Bērns no vecākiem manto savu vietu “pasaulē - gaismā”.**
- **Tādā veidā bērns saņem savu mantojumu.**

Tādā kārtā Tēvzemes jēdziens izriet no mantojuma – mantotā darba, darba lauka un ar to saistītā derīguma. Derīgums rada pienākumu un atbildību. **Attiecībā uz mantojumu tas nozīmē šī mantojuma aizsardzību kā darba kvalitātē tā arī iespēju un zināšanu saglabāšanā.** Tāpēc Dzimtenes Mīlestība caur tās radīto Tēvzemes jēdzienu (*mantojuma saņemšanas un aizsardzības pienākuma radītajām tiesībām*) izpaužas arī katra Cilvēka **spējā un vajadzībā** ziedoties savas Dzimtenes – Mātes – Zemes – Zemes Mātes aizsardzībai

visplašākajā nozīmē. **Attiecībā uz Zemes Māti – Zemi un Māti tas nozīmē misionārisma neiespējamību – neviens savu Māti nedara svešiem pieejamu, katrs sargā tās neaizskaramību Noslēpumā.** Tas pats rada vajadzību un pienākumu dzīvot savā Dzimtenē vienu dzīvi ar to un to nepamest grūtā brīdī pašlabuma meklējumos svešumā.

Tā nu “Saturvārdā” nonākam pie visplašākās kopības sargāšanas – aizsardzības, uzturēšanas un izaugsmes.

• **Kopības aizsardzību, uzturēšanu un izpausmi veic vienprātība nacionālpatriotismā.**

Un te nu ir jēdzienu kropļojumu radītās problēmas.

Te profanācijā Dzimtenes Mīlestība tiek uzdots par patriotisma (*tēvzemes – zemes gabala īpašuma sargāšanas*) sinonīmu. Dzimtenes Mīlestība, to no Radītājas Sakrālā stāvokļa izraujot, tiek aizbāzta aiz profānām aramzemes mantojuma tiesībām. Tādā profanācijā sakrāla Mīlestība (*tas kas neko neprasa sev, bet visu radot, dod visiem, kalpo*) personiska labuma gūšanai no materiālo resursu mantojuma - kļūst par ķebļi uz kā pakāpties pēc zātes burkas no augstāka plaukta tiem, kuri to nav pelnījuši – nav to gādājuši, nav līdz tam izauguši.

• **Dzimtenes Mīlestība tās sakrālajā nozīmē ir apzināta, pieņemta un uzturēta savienība ar Debesīm – to Dzimteni, no kurienes nāk visi Cilvēki.**

• **Šaurākajā nozīmē Dzimtenes Mīlestība ir Debesu dāvanas – Kultūras ieviešana, uzturēšana un sargāšana sevī un savos darbos.**

• **Bez Kultūras nav Dzimtenes.**

• **Bez Kultūras nav Cilvēka.**

• **Bez Kultūras nav Cilvēka derīguma.**

• **Cilvēks ir tikāl derīgs, cik viņš sevī un savos darbos iemieso, uztur un sargā savas Dzimtenes Kultūru.**

Profānā nozīmē Cilvēka mantojums ir skatāms Dzimtenes zemes gabalā, darba daudzumā un radošajā darbībā kādu viņš, kā kolektīvā pienākuma daļu, saņem no saviem vecākiem. Šajā mantojumā Cilvēks saņem darba un dzīves vidi, kurā var iemiesot savu Dzimtenes Mīlestībā Kultūras mantojumu. **Tādā nozīmē viņa patriotisms ir Kultūras izpausmes vides sargāšana.**

Sakrālā nozīmē Cilvēka mantojums ir tas, ko viņam dod Dzimtenes Mīlestība, tas, ko viņš, dzimstot ir saņēmis Debesīs un nonesis līdz Zemes pasaulei.

• **Kultūra ir tas Cilvēka mantojums, kas viņam dod tiesības dzīvot viņa Dzimtenē.**

• **Kultūra viņu dara par Cilvēku.**

• **Kultūra viņu ievieno Cilvēku kopībā.**

• **Kultūra Cilvēkam un viņa darbam pie-ie-dod derīgumu.**

• **Bez Kultūras viņš ir tikai šauri, ierobežoti un specializēti izmantojams darba lopiņš, runājošs darbarīks – vergs, kādi ir visi divkājainie.**

Sakrālā nozīmē patriotisms ir Dzimtenes Mīlestībā saņemtā Kultūras mantojuma glabāšana, vairošana un sargāšana.

Attiecībā pret Kultūras mantojumu Cilvēks var būt trejos stāvokļos – šovinismā, nacionālismā un kosmopolītismā.

- **Šovinisms un kosmopolītisms ir Kultūras nolieguma stāvokļi.**

turpinājums sekos....